

ПЛАТФОРМА

Альманах школьной жизни Коммунарского района № 8 2008 (декабрь)

ВНИМАНИЕ

Альманах «Платформа» выпускается ежемесячно в виде обзора новостей, сборника статей на различные темы школьной ж и з н и — в ы п у с к "МОЗАИКА".

Поместить свою статью в Альманах «Платформа» "Мозаика" очень просто:

- пришлите статью на e-mail отдела образования

komm_obraz@ukrpost.ua

- статья будет рассмотрена редакционным советом и большинством голосов помещена в очередной выпуск Альманаха

Редакция оставляет за собой право изменять (сокращать) статью, сохраняя тем не менее мысль, стиль автора

Редакция приглашает к сотрудничеству активных, инициативных, исполнительных журналистов

Для работы в редакционном совете приглашаем журналистов с опытом работы в школьной газете не менее 2 лет

Альманах «Платформа» выпускает тематические сборники статей, литературно-публицистических произведений различной тематической направленности - выпуск «ТЕМА».

Статьи для «Темы» заказываются редакцией Альманаха «Платформа» в редакциях школьных газет (отбор, редактирование статей выполняет школьная редакция).

Есть другой выход!

Ежегодно в декабре в школах Коммунарского района проводятся акции, посвященные пропаганде здорового образа жизни и борьбе с вредными привычками.

То, что подростки поддаются вредным привычкам можно объяснить по-разному.

По мнению психологов, подросток может встать на неправильный путь из-за неприятностей в семье, из-за желания почувствовать себя взрослым или просто «за компанию» с друзьями. Но, все же самый сильный и самый банальный толчок к вредной привычке – искаженное понятие о том, что сейчас «модно».

Подростки видят в журнале красочные упаковки сигарет, ежедневно наблюдают в перерыве между познавательными программами на экране телевизора рекламу алкогольных напитков, в конце концов, видят кого-то на улице с бутылкой пива в руках и сигареткой...

Думая, что это все придаст им популярности, дела-

ют первый шаг к приобретению вредной привычки.

Ну, а если рассмотреть вопрос с точки зрения уже курящих или выпивающих подростков, то они считают, что основной причиной их зависимости, есть попытка подчеркнуть свою «особенность»...

Каждый человек в этой жизни имеет право на выбор, а, как известно, выбор есть всегда! Но только жизнь со временем покажет - правильным он был или нет (а жизнь уже показывает неутешительные результаты многолетнего пьянства людей, курения, наркомании, венерических заболеваний, СПИДа!)

Поэтому хочется сказать всем людям, сделавшим свой выбор в пользу сигарет и алкоголя: **«ОСТАНОВИТЕСЬ! ЕСТЬ ДРУГОЙ ВЫХОД!»**

*Дубинец Алёна
8 класс, НВК № 88*

Життя - це...

Життя – це можливість, Скористайся нею,

Життя – це краса, Милуйся нею.

Життя – це виклик, Прийми його.

Життя – це повинність Твоя насущна.

Життя – це багатство, Не розтрать його.

Життя – це кохання, Насолоджуйся ним.

Життя – король лиха, Побори все.

Життя – це пісня, Доспівай до кінця.

Життя – це боротьба, Стань борцем.

Життя – це фортуна, Шукай цю мить.

Життя таке чудове, Не згуби його,

Це твоє життя,

Борись за нього!

*Жарик Анна
8 клас, НВК № 88*

В этом выпуске:

Есть другой выход! (НВК № 88)	1
Олімпійські ігри (результати участі учнів шкіл району в районних олімпіадах)	2
Рубрика «Молодіжний рух»: Виставка молодіжної преси (гімназія № 6)	3
Районний фестиваль КВН	
Районний конкурс «Обери життя»	
Полуфінал районних інтелектуальних ігор	
Рубрика «Історична пам'ять поколінь» (НВК № 88, ЗОШ № 14, гімназія)	4, 5
Рубрика «Впечатление» (НВК № 23, ЗОШ № 84)	6, 7
Рубрика «С миру по нитке» (гимназія № 6, НВК № 88, ЗОШ № 84)	8
Приложение к газете План районных мероприятий на 2 семестр	

**РЕЗУЛЬТАТИ
УЧАСТІ УЧНІВ ШКІЛ РАЙОНУ У ІІ ЕТАПІ ВСЕУКРАЇНСЬКИХ ОЛІМПІАД У 2008/09 Н.Р.**

ШКОЛА	6	7	8	14	17	23	38	70	80	83	84	88	90	97	103	107	110
	КІЛЬКІСТЬ ПРИЗЕРІВ																
УКРАЇНСЬКА ФІЛОЛОГІЯ	8	2	5	0	0	1	1	1	0	0	0	2	1	2	0	5	1
РОСІЙСЬКА ФІЛОЛОГІЯ	6	6	3	0	0	2	1	3	0	0	0	4	0	0	2	0	1
МАТЕМАТИКА	9	4	3	0	1	2	0	0	1	0	0	0	0	0	0	4	2
ФІЗИКА	6	0	0	0	1	3	1	1	0	0	0	0	0	0	0	2	1
ІНФОРМАТИКА	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
ВЕБ-ДИЗАЙН	1	1	2	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0
ІСТОРІЯ	9	2	1	0	0	1	0	0	0	0	0	1	1	1	0	0	1
ІСТОРІЯ РІДНОГО КРАЮ	8	1	4	0	0	1	0	1	0	1	0	0	0	1	0	2	1
ПРАВО	8	1	1	0	0	1	1	0	0	0	0	2	0	0	0	1	0
ГЕОГРАФІЯ	6	1	4	0	0	0	0	2	0	0	0	1	2	0	0	2	0
ХІМІЯ	6	1	3	0	0	4	0	1	0	0	2	2	0	0	0	4	0
БІОЛОГІЯ	7	1	2	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	0
АНГЛІЙСЬКА МОВА	8	6	2	0	0	3	0	0	0	0	1	0	0	0	3	3	0
ЕКОНОМІКА	9	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0
ТЕХНІЧНА ПРАЦЯ	0	1	0	0	0	1	0	3	0	0	2	0	0	1	0	2	1
ОБСЛУГОВУЮЧА ПРАЦЯ	0	0	1	0	1	0	0	2	1	0	0	0	1	1	2	1	2
РАЗОМ	93	27	34	0	3	21	4	14	2	1	5	12	5	7	7	31	10
МІСЦЯ	I	IV	II	XV	XII	V	XI	VI	XIII	XIV	X	VII	X	IX	IX	III	VIII
КРЕСЛЕННЯ	5	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	9	0
ФРАНЦУЗЬКА МОВА	4	0	0	1	0	0	0	0	0	0	2	0	0	2	0	0	0
НІМЕЦЬКА МОВА	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	12	1	0

Олимпиадник – это звучит гордо!

Я участвовала во многих районных олимпиадах, и даже занимала призовые места. Именно поэтому я знаю, как трудно приходится ученикам. Но трудно не только учащимся. Также сложно приходится организаторам олимпиад, ведь все должно быть на высшем уровне, так же как и сама олимпиада.

Но, принимая участие в районной олимпиаде и сидя за партой, я была не в восторге от увиденного мной.

Если на районной олимпиаде по алгебре все было на высшем уровне: не было ни возможности списать, ни возможности спросить что-то у учителей, то на олимпиадах по другим предметам все было не так гладко.

За соблюдением правил проведения олимпиад, конечно, следили пристально и внимательно, но все же нарушения были: подсказки, попытки списать, подсмотреть... Мне это очень не понравилось, ведь олимпиада

считается интеллектуальным соревнованием высшего уровня... а тут такое происходит!

Но есть еще одно: многие ученики, готовясь к олимпиаде, делают шпаргалки и пытаются что-то списать.

В этой ситуации я не понимаю только одного: зачем идти на олимпиаду, если ты без шпаргалки ничего не знаешь. Олимпиады проводят для того, чтобы проверить настоящие знания учеников, а не их умение списывать. Именно поэтому организаторы олимпиад и учителя должны внимательнее следить за учащимися и не допускать подобных ситуаций, а также уделять больше внимания правильной организации олимпиады, чтобы устранить все указанные недостатки. А учащиеся обязаны вести себя соответственно и не должны забывать: олимпиадник - это звучит гордо!

Умка

Выставка молодежной прессы

Всем приветик! Мне хотелось бы рассказать о нашем чудесном путешествии на IV Всеукраинскую выставку газетных изданий молодежи, которая проходила 13-14 ноября 2008 года во Дворце Детского и Юношеского творчества. От Коммунарского района в выставке участвовали журналисты школ № 6, № 107, № 23, № 110. А вообще представительство было солидное: школьные и студенческие газеты из разных городов Украины.

Организаторы выставки приготовили мастер-классы (мне очень понравились ценные советы от Майи Руденко «про сохранение заинтересованности редакционного коллектива», также была очень увлекательная беседа с Сергеем Черных «про то, как сделать газету интересной»). Затем каждая редакция участвовала в «параде» презентаций. В процессе общения юные журналисты, и школьники, и студенты, обменивались опытом по изданию газеты. После этого у нас самих появилась идея провести мастер-класс для своих журналистов, в своей школе, и мы воплотили ее в жизнь. И теперь

наши журналисты умеют очень многое и пишут прекрасные статьи. Хочу поблагодарить пресс-центр «Акцент» за предоставленную возможность показать мастерство юных журналистов, пообщаться с опытными журналистами. В этом году мы получили диплом «За сильные традиции». Жаль, что не призовое место. Ну, ничего, значит, у нас есть возможность совершенствоваться дальше.

*Кулько Анастасия,
11 класс, гимназия № 6*

Районный фестиваль команд КВН

Для створення умов для творчого, інтелектуального і духовного розвитку учнівської молоді, організації їх змістовного дозвілля в школах Комунарського району проведено районний етап фестивалю команд КВН, в якому прийняли участь 13 шкіл району: № 7, № 8, № 23, № 38, № 70, № 80, № 84, № 88, № 90, № 97, № 103, № 107, № 110.

Традиційно шкільні команди КВН готували один з конкурсів: привітання «Шкільні свята і будні», музичне завдання «Співає душа» («А сердце поет»), домашнє завдання «Мрію про майбутнє» («Сплю и вижу»). Найбільший резонанс викликав, як завжди конкурс КВН-хокей, в якому прийняли участь представники кожної команди.

За результатами районного чемпіонату переможцем в конкурсі «Розминка» стала команда КВН НВК № 23, в конкурсі «Привітання» – команда КВН НВК № 110, в «Музичному конкурсі» – команда КВН гімназія № 107.

Особлива подяка Михайловській М.Т., керівнику команди КВН НВК № 88, і команді КВН «88 чудо света» (НВК № 88), які виступили в звичній для них ролі - журі районного фестивалю.

Вітаємо переможців!

Редакція «Платформи»

Районний конкурс «Обери життя»

Щороку до 1 грудня в школах району проводяться заходи з пропаганди здорового способу життя. 11 грудня 2008 року на базі ЗОШ № 97 відбувся районний етап конкурсу «Обери життя».

В конкурсі агітбригад «Молодь – за правильний вибір!» прийняли участь команди навчальних закладів № 80, 103, 23, поза конкурсом - № 88, 110. Переможцем конкурсу визначено роботу агітбригади «Мир» НВК № 23.

В конкурсі «Презентація проектів» представлено 12 робіт учнівських команд шкіл № 6, № 7, № 8, № 14, № 17, № 38, НВК ТП, № 83, № 84, № 90, № 97, № 107. Журі визначило 5 кращих тематичних проектів: роботи учнів гімназії № 6, гімназії № 8, ЗОШ № 14, ЗОШ № 84, гімназії № 107.

Редакція «Платформи»

Від редакції

Матеріали конкурсу «Обери життя» - це авторські розробки учнів шкіл Комунарського району (мультимедійні посібники, відео роліки). Змістовні, цікаві, емоційні - вони, безумовно, викликають інтерес. Ми пропонуємо використовувати ці матеріали при проведенні тематичних заходів в Вашій школі!

Полуфінал районних інтелектуальних ігор 2008/2009

05.12.2008р. на базі гімназії № 8 відбувся полуфінал інтелектуальних ігор для учнів старшої (10-11 кл.) і молодшої (8-9 кл.) ліг інтелектуальних ігор «Що? Де? Коли?»

На гру, яка проходила в формі синхронного турніру, запрошено 24 команди шкіл Комунарського району за результатами попередніх трьох відбіркових турів, що проводились в школах району у вересні, жовтні, листопаді в один визначений день за однаковими питаннями.

В полуфінальній грі звання переможця і долю районного Кубка Чемпіону інтелектуальних ігор вирішили команди, які увійшли до п'ятірки кращих:

молодша ліга: «Реал» (гімназія № 8), «Батерфляй» (НВК № 7), «Фортуна» (НВК № 23), «Кібери» (гімназія № 107), «Галактика» (НВК № 23);

старша ліга: «Віспер» (гімназія № 107), «Ботани» (НВК № 103), «В розшуку» (НВК № 23), «Апокаліпсис» (гімназія № 107), «Red devils» (ЗОШ № 80).

Вітаємо переможців!

ЧОРНІ КРИЛА ГОЛОДОМОРУ

Чорні крила голодомору,
Летіла біда, темна, як ніч.
Ще не було такого мору,
Як в ті роки. І плакав сич,
Плакав над вмерлими й ще живими,
Плакав за них і про них.
Зорі, що досі були німими
Тепер жаліли голодних тих...

Туга тепер біжить з моїх очей,
Бо згадую свого прадідуся,
В якого було семеро дітей,
А серед них - моя бабуся.
Мій прадід землі роздавав під час біди,
Він врятував багато бідних душ.
І йому всюди додавали до води:
«Іване, скоро тобі скажуть ані руш!»
І сталося так: його забрали у тюрму,
В радянську тюрму.
Звідкіль ніхто раніше не виходив
А прадід мій поставив собі за мету
Звільнити від нужденності людей тих
із звичайного народу!
Він зміг! Коли комісія прийшла,
Іван без сорому їм розповів про горе,
Якому люд навчили холоди
І недостаток хліба під час мору.
Від його слів котилася луна
І докотилась до Москви-столиці.
І ця луна йому допомогла
Мети своєї гідної дістатися.
Поставили пекарню, спекли хліб
(Хоча і не домашній, та все ж житній),
А через декілька тяжких, туманних днів
Вернувся прадід до сім'ї своєї. Діти
(Бабусі та дідусь мої) переповіли мені
цю історію.
Тепер її у вірші перетворюю
І вам оповідаю.
То слухайте, я починаю!

Зимовий тин біля хатини,
При тині тім мала дитина,
Що смокче пальця й репетує
На крихту їжі хоч якусь чатує...

Голодомор - найбільша драма,
Що була колись в цьому світі.
Голодомор - прозора брама
На те, хто і який політик.
Голодомор, тебе кляню я,
Кляню за те, що вбив людей.
Не тих, що ситі жили всуї,
А тих, у яких із очей
Не текли вже гарячі сльози -
Води не було в тілі вже.
У них затьмарило
стражданням розум...
Душа боліла... Потім, може,
Згадав і їх якийсь поет...
Але не повернуть вже Богу
Того, на спогаді про кого,
Лежить радянське слова «Нет»
«Ніч, вулиця, ліхтар, аптека...»
Таке, колись, писав поет.
Стоїть пуста бібліотека
Моїх нездійснених думок.
Одні із них про біль й нещастя,
Про тихий стогін немовлят,
Про голод той, що поміж щастя
Посіяв біди лиш задля
Компартії, задля «победы»,
Для того, щоб вони жили,
І щоб у них були «обеды».
І щоб у них були бали...
За цими ситими живими
Ховалась не одна душа,
Замучена катами злими
Немов з Шевченкового вірша...

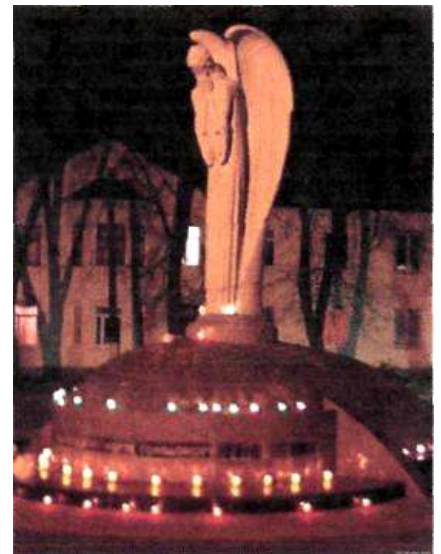
Прийшла весна, але не красна,
Не словоспівна, а страшна,
Не квітолика, а нещасна
Ішла по обр'ю вона.
Несла з собою сльози, грози...
Біди майбутньої загрози...
Її раптові морози
Убили не одне дитя.
А потім літо не давало
Того чудового життя -
Воно іще не розуміло,
Що скоро піде в небуття...

Ото такі були події:
Поламані дитячі мрії,
Поламане життя чиєсь,
Бо хліб забрали й солод весь...
Останній спів, останній крик
І літо відлітає.
До осені най хтось не звик,
Та я таких не знаю.
Моя любов, життя моє,
Послухай, як душа кричить.
Вона мені не віддає
Мої думки хоча б на мить,
їй хочеться, щоб я була
Такою, як і всі.
Бо я рукою смерть брала -
Вона тепер в руці...
Навіщо так?
Навіщо тут?
Навіщо знову мрію?
Як сірий шпак...
Підробний звук...
Себе не розумію...

11-17.11.2008 с.Наталівка
м.Запоріжжя

**Кривохатько Ульяна,
ЗНВК № 88**

Вчитель: Вінніченко Л.О.

До дубового джерела

Тяжко повертає собі народ Український духовне здоров'я. Тільки правда здатна зняти наслідки шоку, заподіяного епопеєю насильницького голоду.

Правду про голод 1932-1933 років я і мої однокласники почули від Тараненка Пилипа Миколайовича, коли 26 листопада прийшли на відкриття пам'ятника жертвам Голодомору на території собору Св. Трійці, що зна-

ходиться поблизу нашої школи.

Пилип Миколайович Тараненко був очевидцем тієї страшної трагедії. Справою всього свого життя (нині йому 95 років) вважав повернутися в рідне Запоріжжя і вшанувати пам'ять невинно загиблих від голодної смерті.

Я вважаю, що наш святий обов'язок сьогодні – зберегти пам'ять про невинно закатованих і згадувати усіх тих,

хто постраждав і помер під час великого Голодомору.

**Шевченко Надія,
11 клас, ОШ № 14**

В школах Комунарського району 22 листопада о 12.00 учні і педагоги запалили свічки в пам'ять жертв Голодомору 1932-1933 років в Україні

ПАМ'ЯТЬ БОЛИТЬ

*Не звільняється пам'ять,
віддуною знову роками.
Я зітхну... Запалю обгорілу свічу.
Адлер Королів*

Пам'ять - нескінченна книга, в якій записано все: і життя людини, і життя країни. Та багато ж сторінок вписано кривавим і чорним! Читаєш і подумки здригаєшся від жаху. Особливо вражають сторінки, де смертним шрифтом викарбовано слова про голод і сатанинські обіцянки «вождів»:

Багаті? - Старцюватимете!
Співучі? - Заплачете, затужите!
Горді? - Впадете на коліна!
Густолюдні? - Прополоємо!
В історію оглянетесь? -
Очі виколоємо!

Історія людства не знала такого випадку, коли володарі нищили голодом власних громадян. Узимку 1931-1932рр привид голоду вже стукав у двері селянських хат України. Угорський письменник Мате Залка писав: «Україна, незважаючи на нормальний урожай, приречена на голод.»

До цього голоду держава штовхнула село, яке відмовлялось прийняти колгоспну систему. В 1930р. було заготовлено 400млн. пудів хліба, а в 1931р - 380 млн пудів, але вже за рахунок знекровлення села. Вилучили навіть посівний фонд. Саме в цей період на полях з'являються ножами селяни, яким нічим було годувати дітей. Вони ножицями зрізали колоски на тих полях, де ще рік-два тому вони були господарями. 7 серпня Сталін підписав закон про охорону соціалістичної власності, який в народі називали «законом про 5 колосків», яким передбачалося за крадіжку розстріл, або позбавлення волі на 10 років.

Знаєш, що значить - закони?
... Кожну неправдоньку взуть
І зав'язати червоним.
Окликом не зупинить.
Біль не загусне.
Вирок!
Бавиться люттю гнів.
Знаєш, що значить сваволля?
...Смерть!

За п'ять колосків з власного поля.
Пішов голод Україною. Моторошний парадокс: вмирили на всеплодючих черноземах шанованої світом житниці, просто поля, на шляхах, у холодних хатах і на лавицях промерзлих вокзалів, поодиноці та сім'ями вилягали роди

й села.

Голод забрав тих, хто за шмат хліба насущного не стежив і не доносив на брата, не виривав останній краєць з голодних дитячих ротів, не вмів торгувати святинею, спекулювати, красти, вбивати, аби вижити.

Голод охопив Україну. Селяни змушені були їсти собак, котів, щурів, трупи коней, листя і кору дерев. Зустрічалися випадки канібалізму. Живі не мали сили ховати мертвих. У деяких населених пунктах вивішували чорні прапори, що означало, що жителів тут немає. Смерть чекала на дорозі, на вулиці, попід тинами. Від голоду розпухали ноги, тіло, відкривалися гнойові рани. Шкіра не витримувала великої кількості рідини, лопалась - і наставав болісний і жахливий кінець. В пік голоду - навесні 1933р щодня помирало голодною смертю 25тис чоловік, щогодини - 1 тис, щохвилини - 17 чоловік.

Про страшні муки й переживання рідного народу в 1932-1933рр знаходимо в творчості українських письменників. Василь Барка, який сам пережив голод і бачив на власні очі жахи канібалізму, відтворив народну трагедію в романі «Жовтий князь», не втішаючи себе надією що цей твір колись буде надрукований в Україні. Улас Самчук присвятив матерям, що загинули голодною смертю, роман «Марія». Про трагедію геноциду дізнаємось також із п'єси М. Куліша «97», повісті Є. Гуцала «Голодомор».

Ця страшна тема не обійшла й українських поетів:

Б.Бойчук «Краєвид 1933 року»,
М.Будлянський «Весна»,
П.Головатюк «Обдирали селян»,
Д.Білоус «Ти кажеш не було голодомору?»),

Т. Коломієць «Весільна балада 1933»,

Д.Головко «У той рік заанімили зозулі» тощо.

Торкнулося це лихо й моєї родини. Прабабуся по маминій лінії Кудіна Надія Михайлівна згадує з сумом і сльозами, як їхня сім'я бідувала (єдиний порятунок був - корівка, і ту забрали, як у «куркулів»). Як їли «лободяники» з бур'яну лободи, замішаного з дертичкою, грицики, кульбабки. «А як хрещений приносив у чоботі жменьку пшенички (він був у колгоспі комірником), так це було

свято: мама затирала зернятка у борошно та випікала на водичці перепічку, яку потім ділили на нас, п'ятьох дівчат», - згадує прабабуся й захлинається сльозми.

А люди-односельці, за словами прабабусі, ніби корови паслися в бур'яні, шукаючи порятунку від голоду. Одна сусідка, після того, як померли один за одним її маленькі дітки, пообкусувала до самісіньких кісточок по лікті собі руки.

А дідусь по батьковій лінії Іващенко Григорій Володимирович розповідає, що в 1933р його старшого брата за «п'ять колосків» відправили до Сибіру, хоча він того «злочину» не скоював, лише узяв усю провину меншої сестри Тосі на себе...І до сьогодні з тих пір ніхто не знає, де його душа.

На десятиліття можна секретити архіви. Можна приховати в глибинах спецховищ викривальні документи. Можна замести сліди злочину. Можна раз і вдруге, і втретє переписувати історію на догоду диктаторів чи ідеології. Та з пам'яттю народу нічого не вдієш, вона зберігатиме правду. Правду про ті страшні роки, про ті страшні події.

Пам'ять про Голодомор має бути вічною, як реквієм, як грізна пересторога для всіх народів на землі.

*Іващенко Олександр,
ЗНБК № 88
Вчитель Іващенко О.А.*

Фотографія заходу, присвяченому пам'яті жертв Голодомору

Народна пісня пам'яті

Дзень-дзень - чути дзвін,
Дзень-дзень - передзвін.
Дзень-дзень - по усіх церквах.
Дзень-дзень - України плач.

Бом-бом - чути стон:
Бом-бом - всюди мор.
Бом-бом - підіймайся, люд.
Бом-бом - мертвих пом'януть!

Ой у полі билиночка –
Це ж маленька дитиночка.
Ой у лісі дубочок –
Це ж маленький синочок.

Ой були вони дітками,
Були Божими квітками.
А zostались лиш гілочки
З їх маленького тілечка!

Ой чому ж тая горлиця.
Ой чому ж вона сивая?
Ой чому ж так туркочє?
Чому ж чорную смужку носє?

Плаче бідна за дітками.
За маленькими квітками.
Тужить мати, ридає.
До людей промовляє:

Дайте, люди, скориночку.
Погодую дитиночку!
Дайте, люди, листочка,
Погодую синочка.

Ой ти, хлібчику сірий!
Я полину у вирій.
Стану битись - молитись.
Та до Бога проситись!

Візьми, Боженко, душечку.
Дай же хліба горбушечку.
Полечу на Україноньку .
Погодую дитиноньку.

Не свою так чужую.
Все одно нагодую.
Візьми, Боже, билиночку,
Та врятуй Україночку.

Круки чорні літають,
Людям світ застилають.
Все навколо обсіли,
Хліб і душі поїли.

Засвічу тобі свічку.
Бо ж тут темная нічка.
Почуй, Боже, молитву
Про останню битву!

Люд хрещений, вставай!
Проти зла виступай.
Душі вмерлих повстали,
Щоби ми виростили.
Щоб росли, виростили,
Та про мор пам'ятали!
То ж схилимо голівоньку
За стражденну Україноньку.

То ж запалимо свічку
Та й розіб'ємо нічку.
Всіх невинних згадаємо.
Всіх бо ж ми пам'ятаємо.

Пошли, Боже, нам пам'яті.
Щоб було у нас зав'язі.
Пошли, Боже, нам розуму.
Щоб вмивались ми росами.

Пошли, Боже, нам день,
Щоб співали пісень.
Прости, Боже, нам гріх,
Щоб лунав у нас сміх.

Пошли, Боже, нам звісточку,
Щоб росли у нас діточки.
Спаси, Боже, від бід,
Щоб не згинув наш рід.

Бом-бом - прокидайся, люд,
Бом-бом - на Страшний Суд!
Дзень-дзень - на Україні день,
Дзень-дзень - нам співать пісень!

*Беляєва Вікторія,
учениця гімназії № 107*

Защитите молодежь!

Подросток-это чистая середина между ребенком и взрослым. Он не до конца вышел из детства, еще верит в чудеса и справедливость, но уже вступил во взрослую жизнь с её законами.

Этот человек находит себе друзей, компанию, но вот только не всегда его выбор правильный.

В стремлении стать модным, стать, как все, он начинает заполнять своё время пивом, игровыми автоматами, ночными клубами, Интернетом и курением, если не чем и похуже. А чем все это заменить? В том-то и дело, что нечем.

Если бы я была не просто школьницей, а человеком при власти я бы организовала внедрение программы «Мир молодежи».

Суть её заключается вот в чем:

1. Открыть бесплатные секции и кружки: танцы, борьба, изобрази-

тельное искусство, чтобы каждый мог выбрать себе занятие по интересам.

2. Внедрить в работу школ систему стимулов к учебе: премии, поездки на каникулах.
3. Поддерживать занятия туризмом, желающих, поверьте, найдется немало.
4. Организовывать музыкальные группы в школах (а по выходным можно было бы выступать в парках)
5. Открыть дискотеки для школьников (да, именно дискотеки: подростки любят танцевать. А где они могут развлечься? - В ночных клубах и по-взрослому!?)
6. Запретить (но серьезно и по-взрослому) продажу спиртного и табачных изделий несовершеннолетним. Запретить распитие спиртных напитков в общественных местах - дурной пример заразителен!

7. Решить, наконец, что значит в нашей жизни телевидение. Слишком мало стало хороших передач, зато сколько рекламы спиртного и т.п. (и это борьба за сохранение общественной морали)... Чем больше мы это смотрим, тем больше деградируем. Задумайтесь, нужна ли нам молодежь, воспитанная таким образом. Молодежь, задумайтесь, а вам это нужно?

Вы скажете, нет финансирования, нет того, сего... Но ведь ждать, когда всё это появится, нельзя! Нужно действовать, начинать с малого—с полезной и интересной организации школьной жизни, например!

Скажете, нет идей? Идеи у молодежи есть. Так что, я думаю, хватит экономить на детях, пора повернуться к нам лицом.

*Гуржос Алена
10 класс, ЗОШ №84*

Человеке, который по-настоящему любит жизнь

Я хочу рассказать вам об одном человеке. Человеке, который живет в моем дворе.

Этот человек – фотограф. Истинный мастер своего дела! Он добрый, искренний и всегда готов помочь всем, чем может!

У него нет семьи, но он не одинок! У него есть мы! Жители двора, продавцы из соседнего магазина Kodak и, наверное, еще много-много кого!

А еще этот человек прикован к инвалидной коляске.

Я удивляюсь ему! После того, как он навсегда лишился возможности ходить, он не озлобился на весь мир, не стал, как многие другие, затворником в своей квартире!

Он живет и радуется жизни!

Он каждый день появляется на улице, он дарит улыбку прохожим, он фотографирует не такие уж живописные места нашего района так, что они становятся прекрасными!

Как хорошо, что он у нас есть! Я боюсь даже представить, что будет с нашим двором, если его не станет ...

Сейчас он, наверное, фотографирует эту мрачную осень и настроение у него не очень, а он сам человек настроения, которое зависит от погоды, красок улицы.

А весной... О! Это такой чудесный человек, он так любит прекрасную весну, молодые свежие травинки и... небо, весеннее, нежно-голубое и чистое-чистое, ни капельки не похожее на небо зимнее, летнее или осеннее...

*Эми ЛаВКраФт
НБК № 23*

Встреча с прошлым

Наш класс 26 ноября посетил Запорожский театр им. Магара.

Мы смотрели спектакль «Мамай» Кто-то шел в театр с охотой, кто-то из-за того, что сократили уроки. Но вот открылся занавес... и мы окунулись в прошлое.

То историческое время было наполнено опасностью, войнами, бедами, потерями близких людей. Воевать приходилось не только казакам, но и чумакам, и даже дьяк был не только с крестом, но и с саблей. Я увидела, что жить в то время и защищать свою родину и свою семью было настоящим героизмом и патриотизмом.

И чуть ли ни единственной отдушиной в такой жизни были песни и

танцы. Многие песни помогали пережить горе, стать сильнее. Танцы давали возможность отдохнуть, расслабиться и поднять настроение.

Недаром ведь Мамай вспомнил о матери и Родине под влиянием украинской песни.

Мне в спектакле больше всего понравилось то, что в нем воспеваются красота украинских традиций, души и чувств.

Равнодушных спектакль не оставил никого.

Моей подруге, Владе Прадайко, больше всего понравилась концовка, когда Орест и Роман, два брата, разлученных врагами, ранив друг друга, поняли, что натворили. Их спасла мать.

Мальчикам очень понравилось бой с

саблями. Летели искры... падали в схватке и казаки, и янычары...

Эта пьеса учит нас не забывать о подвигах прошлого и дорожить настоящим.

Я думаю, спектакль «Мамай» никого не оставит равнодушным и заставит задуматься, как жить дальше, к чему стремиться и как сделать окружающий нас мир лучше, чтобы не было войн, чтобы брат не шёл на брата, чтобы никто не смел забирать чужое счастье!

Я бы советовала всем посмотреть спектакль: он по-настоящему украинский и от украинской души.

*Снегур Юлия
7 класс, ЗОШ №84*

За здоровый образ жизни

В один прекрасный день мои «друзья» мне предложили закурить: «не дрейфь, чё ты как малолетка, в самом деле, все курят, а ты что, хуже других?» «Нет, я не хуже» - подумала я, и...отказалась.

В тот момент эта маленькая девочка отказалась от курения навсегда, она была сильнее их, она смогла противостоять обществу. Прошло много лет, а её принципы не изменились, теперь вы знаете ее, как ученицу 10-А класса Гуржос Алену, которая по-прежнему борется за здоровый образ жизни, но теперь не одна, а с агитационной бригадой школы №84 «Бриз».

В декабре наша агитационная бригада стала готовиться к предстоящему районному конкурсу «Обери життя». Людмила Вячеславовна готовила портфолио, Маша с Яной делали слайды, по

школе проводились мероприятия, в общем, никто не остался без работы. Все занималось своим любимым делом, хотя это и не так просто, как кажется на первый взгляд.

Но недели работы пролетели мгновенно, и мы оказались в актовом зале школы №97 в окружении множества команд. Начался конкурс с показательных выступлений агитационных бригад. Мы с восхищением смотрели, сидя в ожидании следующего конкурса, представления проектов. Спустя пару минут жеребьевка и... И вот мы стоим на сцене перед залом со зрителями, уверенно держа микрофон. Среди зрителей сидит наша учительница, переживающая и крепко держащая за нас кулачки. Машка сидит за компьютером, а мы...а мы с вдохновением представля-

ем наш проект.

Гром аплодисментов был нам наградой. Мы вернулись на свои места и ждали результатов. Вы можете себе представить, как мы были рады, когда при подведении итогов услышали: «Мы хотим поздравить команду, которая каждый год была близка к победе, а в этом году её достигла!» - Эта была, конечно же, наша команда. Ура! Победа досталась хоть и нелегко, но тем слаще она была. С какой радостью нас встречали в школе с завоеванной «Никой». А мы в избытке чувств заглядывали в каждый кабинет, показывали наши призы и гордились долгожданной победой!

*Гуржос Алена,
10 класс ЗОШ № 84*

Шоумания

Зал взорвался аплодисментами. Еще через минуту по залу прокатился веселый заразительный смех. Музыка. Возгласы удивления.

Что же происходило в актовом зале нашей гимназии 24 октября? Быть может, к нам заглянули известные шоумены или звезды эстрады?

Да, здесь не обошлось без известного шоумена Димы Коляденко (в исполнении Бузницкого В. из 11-Б), популярной группы "Игра слов", «Горячий шоколад», «Скрябин», Насти Каменских и Потапа, в исполнении гимназистов среднего звена. Все это было на конкурсе M-TV, проводимом просто так, ради хорошего настроения.

Постарались все на славу. Зрителей покорили зажигательные танцы от 5-В, удивительный вокал девятиклассниц. Но, без сомнения, изюминкой проекта стал мастер-класс от комитета самоуправления гимназии. В очаровательных курортницах группы «Фабрика» ребята с восторгом узнали любимых учителей. А мальчишки из 11-Б выступили достойными партнерами в этой миниатюре.

Зрители получили море смеха и положительных эмоций. А артисты - радость творчества, шквал аплодисментов и вкусные призы.

Я не сомневаюсь, что такие проекты станут традиционными в нашей гимназии.

*Ярковой Андрей,
11 класс, гимназия № 6*

ЮИДР в действии

Ученики школы № 88 вышли на улицы Запорожья. Не себя показать, других посмотреть, а совершенно с конкретной целью: ознакомить беспечных пешеходов с новыми дорожными штрафами.

Членам команды юных инспекторов дорожного движения "Сигнал" не впервой проводить рейды вместе с сотрудниками ГАИ. Да оно как-то и доходчивей выходит. Одно дело сержант сделает замечание нарушителю, который перебегает дорогу в неполюженном месте, и совсем другое дело - ребенок. Глядишь, в следующий раз нарушитель и передумает создавать опасную ситуацию на дороге. Кроме того, существенное повышение штрафа за тот же переход дороги в неполюженном месте - до 85 гривен, может нанести ощутимый урон небогатому бюджету запорожца.

*Редакция газеты «Слово»,
НВК № 88*

Стихами по вредным привычкам

Вредные привычки

Вредные привычки,
Словно пламя спички,
Столько бед наделать могут,
Доктора тут не помогут.

Вмиг они над вами власть могут взять
и потом уже власть отдыхать.
А вы болейте, да себя уж не жалеите,
Раз позволили беде сесть на голову себе.

*Панченко Ира
ЗОШ № 84*

Солнышко

Заглянуло солнышко ко мне,
Улыбнулось весело ко мне.
"Я желаю всем здоровья и добра," -
Прошептал мне лучик солнечный с утра.

Дацишин Михаил

Безопасность в школе

Школа двери открывает,
Радостно детей встречает.
Ты приходишь, чтоб учиться,
А не с лестницы скатиться,
Помни ты, дружок, всегда,
Травма- страшная беда!

*Настя Мелихова
ЗОШ № 84*

Сигареты

Быстро загорелся огонек.
Сизой струйкой тянется дымок.
Смотрит ядовитая красавица:
"Всем на свете я могу понравиться!" -
- Нет! - сказал серьезно мальчик Петя,-
За здоровье я свое в ответе!
Для чего мне постепенно отравляться?
Лучше спортом буду заниматься!"

Настя Савинова

Читайте в следующем номере

- Новогодний карнавал в школе: мифы и реальность
- Новый год я провел... (мы ждем ваш увлекательный рассказ о поездках, приключениях в Новый год)
- Мои мечты, надежды, планы на Новый 2009 год
- Жизнь школьная (февраль)
- Будьте здоровы! (мы ждем советы от наших постоянных корреспондентов, как окунуться в зимние развлечения и не простудиться)
- Весенние праздники в школе (ваши варианты)

Комітет у справах сім'ї та молоді Комунарської райадміністрації

Відділ освіти Комунарського району м. Запоріжжя

м. Запоріжжя, вул. Степова, 17, тел. 222-30-68, факс 95-23-16, e-mail komm_obraz@ukrpost.ua, сайт www.vokra.ucoz.ua

